

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Petra Kuchynky a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **I. M.**, nar. X, státní příslušnost X,
zastoupeného Marií Kurkovou, advokátkou, Školní 10, 147 00 Praha
4,

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, IČ 00007064,
náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2018, č.j. MV-120795-4/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[I] Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 18. 12. 2018, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou poštou dne 20. 12. 2018, se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 14. 11. 2018, č.j. MV-120795-4/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení věci žalované k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaná dle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní

řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítla žalobcovu odvolání a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „Ministerstvo“ nebo „prvoinstanční správní orgán“), ze dne 29. 5. 2018, č.j. OAM-25700-18/DP-2017 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žalobcově žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – osoba samostatně výdělečně činná, neboť žalobce nedoložil všechny požadované doklady (doklad o cestovním zdravotním pojištění). Žalobce navrhoval rovněž zrušení prvoinstančního rozhodnutí.

2. Pobyt cizinců na území České republiky je upraven zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Správní řízení je upraveno správním řádem.

[III] Žaloba

3. Žalobce připomněl, že dne 9. 10. 2017 podal u Ministerstva žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - osoba samostatně výdělečně činná dle § 45 zákona o pobytu cizinců. Řízení o jeho žádosti bylo dne 29. 5. 2018 zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobce neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily v pokračování řízení. Žalobce se proti prvoinstančnímu rozhodnutí odvolal, avšak žalovaná odvolání zamítla jako nedůvodné. Žalobce měl za to, že jeho věc byla správními orgány nesprávně posouzena a že zastavení řízení o žádosti nebylo opodstatněné.
4. Žalobce byl přesvědčen, že v jeho případě nemohl být § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu aplikován, protože všechny náležitosti jeho žádosti byly ke dni vydání usnesení (29. 5. 2018) doloženy. Doklad o cestovním zdravotním pojištění žalobce doložil při podání žádosti a opakovaně také dne 18. 5. 2018 přes centrální podatelnu Ministerstva společně s jinými chybějícími doklady. Žalobci nebylo známo, proč doklad o cestovním zdravotním pojištění není ve spisovém materiálu, a proto dne 29. 10. 2018 doklad o cestovním zdravotním pojištění společně s odůvodněním odvolání opětovně doložil.
5. Žalobce citoval § 46 odst. 7 písm. g) a § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců a namítal, že v případě, kdy k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání není doložen doklad o cestovním pojištění, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j, nelze postupovat podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a řízení bez meritorního posouzení zastavovat. Podmínka doložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j, není absolutní a uplatní se pouze za podmínky, kdy se nejedná o případy uvedené v tomto ustanovení. V usnesení o zastavení řízení měl proto prvoinstanční správní orgán zkoumat, zda se na žalobce nevztahuje § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Teprve až po provedení takového posouzení mohl žádost zamítnout. Uvedené pochybení nebylo napraveno ani v odvolacím řízení. Rozhodnutí správních orgánů proto žalobce považoval za nesprávná a nezákonná.
6. S účinností ode dne 15. 8. 2017 bylo do zákona o pobytu cizinců zavedeno nové speciální ustanovení § 56 odst. 1 písm. l), podle kterého *dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnu za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci*

neudělí, jestliže cizinec nesplňuje některou z podmínek pro udělení víza. Žalobce se domníval, že prvoinstanční správní orgán nemohl řízení o jeho žádosti zastavit podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť byl povinen v takovém případě postupovat na základě speciálního právního ustanovení zákona o pobytu cizinců, kterým je § 56 odst. 1 písm. l). Aplikace speciálních právních ustanovení má vždy přednost před aplikací obecních právních ustanovení. Pouze při nedostatku speciální právní úpravy by správní orgány mohly rozhodovat o žádosti žalobce na základě obecné právní úpravy obsažené ve správním řádu.

7. Ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu hovoří pouze o podstatných vadách žádosti, nikoliv o všech vadách žádosti. Vzhledem k tomu, že § 46 odst. 7 písm. g) zákona o pobytu cizinců stanoví výjimky, kdy cizinec doklad o cestovním pojištění nemusí předkládat, žalobce se domníval, že nepředložení dokladu o cestovním pojištění může být vadou žádosti, ale nikoliv vadou podstatnou, která by bránila v řízení pokračovat a vydat meritorní rozhodnutí.
8. Za podstatné vady řízení žalobce považoval to, že ke dni vydání usnesení o zastavení řízení nebylo prvoinstančním správním orgánem řádně rozhodnuto o jeho žádosti ze dne 26. 1. 2018 o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti a o jeho žádosti ze dne 6. 2. 2018 o přerušení řízení nebylo rozhodnuto vůbec.
9. Ohledně žádosti ze dne 26. 1. 2018 o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti žalobce uvedl, že o ní by správní orgán měl rozhodnout formou usnesení, jak to stanoví správní řád. Podle § 76 odst. 1 správního řádu platí, že *v případech stanovených zákonem rozhoduje správní orgán usnesením*. Podle § 39 odst. 2 správního řádu pak platí, že *lhůtu určenou správním orgánem může na žádost účastníka správní orgán za podmínek stanovených v odstavci 1 usnesením přiměřeně prodloužit*. Stanoví-li zákon, že v případě kladného vyřízení žádosti o prodloužení lhůty rozhoduje správní orgán usnesením, je možné dovodit také to, že o neprodloužení lhůty správní orgán rovněž musí rozhodnout formou usnesení, proti kterému je možné podat odvolání. V daném případě prvoinstanční správní orgán rozhodl o žádosti žalobce o prodloužení lhůty k odstranění vad žádosti formou vyrozumění, které neobsahovalo poučení o možnosti podat proti němu odvolání. Tím byl žalobce zkrácen na svých procesních právech.
10. Ohledně žádosti o přerušení řízení ze dne 6. 2. 2018 žalobce uvedl, že o této žádosti nebylo Ministerstvem rozhodnuto vůbec, ačkoliv by mělo být rozhodnuto formou usnesení. Podle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu, *správní orgán může řízení usnesením přerušit z dalších důvodů stanovených zákonem*. Podle § 64 odst. 2 správního řádu *v řízení o žádosti přeruší správní orgán řízení na požádání žadatele*. Stanoví-li zákon, že v případě kladného vyřízení žádosti o přerušení řízení rozhoduje správní orgán usnesením, je možné dovodit také to, že o nepřerušení řízení správní orgán rovněž musí rozhodnout formou usnesení, proti kterému je možné podat odvolání. V usnesení o zastavení řízení zcela absentuje informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s tímto návrhem žalobce, a proto lze konstatovat, že odůvodnění usnesení o zastavení řízení neobsahuje všechny náležitosti stanovené § 68 odst. 3 správního řádu. Z tohoto důvodu je usnesení o zastavení řízení nepřezkoumatelné.

11. Tato vada bránila odvolacímu orgánu toto usnesení přezkoumávat. Pokud žalovaná v napadeném rozhodnutí uvedla, že vyrozuměním ze dne 12. 3. 2018 bylo rozhodnuto jak o žalobcově žádosti o prodloužení lhůty k odstranění vad, tak i o žádosti o přerušení řízení, pak je taková informace v rozporu s vydaným usnesením o zastavení řízení, neboť zde je uvedeno pouze to, že „dne 26. 1. 2018 žadatel podal žádost o prodloužení lhůty, které nebylo ze strany správního orgánu vyhověno dne 12. 3. 2018“. Také názor žalované, že Ministerstvo mělo vyhovět žádosti o přerušení řízení dle § 64 odst. 2 správního řádu, avšak odvolatel nebyl zkrácen na svých právech, nemůže nic změnit na tom, že do dne vydání usnesení o zastavení řízení prvoinstanční správní orgán o žádosti žalobce o přerušení řízení ze dne 6. 2. 2018 nerozhodl.
12. Nerozhodnutí o procesním návrhu v řízení již samo o sobě představuje podstatnou vadu řízení, kterou nelze zhojit v rámci přezkumu v odvolacím řízení. Žalovaná proto nemohla přezkoumávat postup prvoinstančního správního orgánu a byla povinna usnesení o zastavení řízení zrušit pro nepřezkoumatelnost a vady řízení.
13. Další vadou řízení, dle žalobcova názoru, bylo to, že správní orgán namísto vyrozumění o možnosti nahlédnout do spisu (§ 38 správního řádu) vyzval žalobce k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí (§ 36 správního řádu), když tyto úkony jsou odlišné. Výzvu k seznámení k podkladům pro vydání rozhodnutí prvoinstanční správní orgán zpravidla vydává v případě, kdy bude o žádosti cizince rozhodovat meritorně, neboť žádost obsahuje všechny náležitosti. Touto výzvou byl žalobce poněkud zmaten.
14. Žalobce dále nesouhlasil s posouzením přiměřenosti obou rozhodnutí, jelikož pouhé nedoložení dokladu o cestovním pojištění bez postavení najisto, zda se na žalobce nevztahovaly důvody uvedené v § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců, jistě nemohlo být důvodem přiměřeným k tomu, aby řízení o jeho žádosti bylo zastaveno. Nepřiměřenost rozhodnutí byla také patrná z pobytové historie žalobce, který dlouhodobě pobývá na území České republiky, a to od roku 2003. Ke dni rozhodnutí správního orgánu to bylo celkem více než 15 let a po tuto dobu nebyly u žalobce zjištěny žádné skutečnosti, které by mohly zabránit v prodloužení dlouhodobého pobytu. Délka pobytu cizince na území je nejlepším ukazatelem integrace cizince a zamítnutí žádosti zcela integrovanému cizinci by se mělo činit pouze z důvodů závažných (např. narušení veřejného pořádku, prokázané dlouhodobé neplnění účelu pobytu, předložení padělaných dokladů).

[III] Vyjádření k žalobě

15. Žalovaná se k žalobě vyjádřila v podání ze dne 22. 1. 2019, v němž uvedla, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právní kvalifikací rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, a považovala žalobní námitky jako nedůvodné. Ze spisového materiálu nevyplývají žádné nové skutečnosti uváděné žalobcem. V podrobnostech proto žalovaná odkázala na obsah napadeného rozhodnutí a na spisový materiál. Žaloba podle jejího názoru nepřinesla žádnou novou relevantní argumentaci, která by správnost napadeného rozhodnutí žalované zpochybňovala. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
16. Z obsahu spisového materiálu stran žalobcovy žádosti je zřejmé, že chybějící náležitost žádosti (dle § 46 odst. 1 zákona o pobytu cizinců), a to doklad o cestovním zdravotním

pojištění, žalobce Ministerstvu před vydáním usnesení o zastavení řízení nepředložil, ačkoliv k tomu byl vyzván výzvou k odstranění vad žádosti.

17. Pokud jde o tvrzení, že žalobce podal dne 18. 5. 2018 přes centrální podatelnu Ministerstva (v Praze na Letné) společně s jinými chybějícími doklady i doklad o zdravotním pojištění, žalovaná měla za to, že originál podání žalobce předložený dne 18. 5. 2018 na centrální podatelnu Ministerstva, jenž je založen ve správním spise, jasně svědčí pouze o tom, že žalobce předložil ministerstvu 1) *potvrzení o podání žádosti* a 2) *výzvu živnostenského úřadu*, nikoliv doklad o cestovním zdravotním pojištění. Žalobce v odůvodnění odvolání předložil na důkaz svého tvrzení listinu, po jejímž porovnání s výše zmíněným originálem měla žalovaná za to, že žalobce účelově upravil či nechal upravit listinu opatřenou otiskem podacího razítka centrální podatelny Ministerstva, jež mu byla centrální podatelnou dne 18. 5. 2018 předána za účelem potvrzení přijetí jeho podání tak, že původní text průvodního listu předložený Ministerstvu dodatečně opatřil buď on sám nebo jiná osoba či osoby připsáním textu (další položky) „3) *Pojištění*“ tak, aby v průběhu odvolání předložená písemnost nepravdivě prokazovala přijetí dokladu o zdravotním pojištění Ministerstvem dne 18. 5. 2018. Takový klamavý postup žalobce, jímž hodlal zakrýt svou nečinnost či neschopnost předložit požadovaný doklad o zdravotním pojištění, však nemůže vést k tomu, aby jeho odvolání bylo vyhověno. V této souvislosti poukázala žalovaná na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 2. 2015, sp. zn. 1 Azs 224/2014, kde kasační soud vyjevil mj. toto: „*Nejvyšší správní soud přisvědčuje žalované, že právní zásada, podle níž nikdo nemůže těžit ze svého nečestného jednání, je důležitou součástí právního řádu.*“
18. Stran námitky procesního skončení prvoinstančního řízení (namísto zamítnutí žádosti) žalovaná uvedla, že žalobce tuto námitku v odvolání nevznesl. V rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č.j. 7 Azs 371/2018-29, se soud vyjádřil ve věci nepředložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění tak, že se jedná o důvod pro zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Pokud byl žalobce osobou, na níž se vztahuje § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců, měl být procesně aktivní a takovouto skutečnost prokázat, což však neučinil.
19. Dále, žalobce nevznesl v odvolání ani námitku, že Ministerstvo nerozhodlo o jeho žádosti o prodloužení lhůty a o přerušení řízení. Nevyhovění žádosti o prodloužení lhůty k předložení platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za rok 2017, k čemuž žalobce požadoval 60 dnů, a žádosti o přerušení řízení, jež byla odůvodněnou probíhajícím řízením na Finančním úřadě ve věci vydání platebního výměru na daň z příjmů za rok 2017, zjevně nemělo vliv na výsledek řízení o žádosti žalobce. Důvodem pro zastavení řízení nebylo nepředložení platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob. Platební výměr na daň z příjmů fyzických osob žalobce předložil před vydáním usnesení, tudíž fakticky žalobce mohl a také učinil podání platebního výměru na daň z příjmů fyzických osob za rok 2017 před vydáním napadeného usnesení. Z žaloby není zřejmé, jakým způsobem byl žalobce na svém procesním právu fakticky poškozen, když Ministerstvo *de facto* 60 dní a více nerozhodovalo o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu a své usnesení vydalo až poté, co žalobce platební výměr na daň z příjmů fyzických osob ministerstvu předložil.

20. Dále, žalobce nevzneshl v odvolání ani námitku týkající se výzvy k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí. Výzva k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 správního řádu umožňovala žalobci, aby se seznámil se spisovým materiálem, resp. nahlédl do spisového materiálu, což však žalobce před vydáním usnesení o zastavení řízení neučinil.
21. A konečně, ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu nestanovuje správnímu orgánu povinnost zkoumat dopad rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobce. Navíc žalobce ani tuto námitku nevzneshl v odvolání.

[IV] Posouzení věci soudem

22. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“ nebo „s. ř. s.“).
23. Podle § 75 odst. 1 soudního řádu správního, soud při přezkoumání rozhodnutí vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
24. Podle § 75 odst. 2 věty první soudního řádu správního, soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
25. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání, neboť žalovaná i žalobce vyslovili s takovým postupem souhlas.
26. Žaloba není důvodná.
27. Prvoinstančním rozhodnutím bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno řízení o žalobcově žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ, neboť žalobce nedoložil všechny požadované doklady, konkrétně nepředložil doklad o cestovním zdravotním pojištění.
28. Podle § 46 odst. 7 písm. g) zákona o pobytu cizinců, *k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění po dobu pobytu na území, které odpovídá podmínkám uvedeným v § 180j, a na požádání doklad o zaplacení pojistného uvedeného na dokladu o cestovním zdravotním pojištění; to neplatí, jde-li o případy uvedené v § 180j odst. 4.*
29. Podle § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců *doklad o cestovním zdravotním pojištění podle odstavce 1 se od cizince nevyžaduje, je-li zdravotně pojištěn podle zvláštního právního předpisu, jsou-li náklady spojené s poskytnutím zdravotních služeb hrazeny na základě mezinárodní smlouvy nebo pokud cizinec prokáže, že jsou tyto služby hrazeny jiným způsobem, a to na základě písemného závazku právnické osoby, je-li pobyt cizince na území přínosný pro rozvoj duchovních hodnot, ochranu lidských práv anebo jiných humanitárních hodnot, ochranu přírodního prostředí, kulturních památek a tradic, rozvoj vědy, vzdělání, tělovýchovy a sportu, na základě písemného závazku státního orgánu nebo na základě závazku obsaženého v policii ověřeném pozvání podle § 15.*
30. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.*

31. Úvodem soud konstatuje, stran leitmotivu žaloby, že správními soudy je dlouhodobě judikováno, že v případě, kdy cizinec nepředloží v řízení o žádosti o jeho pobytovém režimu některou/některý ze zákonem požadovaných listin/dokladů, správní orgán řízení zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, poněvadž absence takové(ho) listiny/dokladu znamená podstatnou vadu žádosti znemožňující podanou žádost řádně přezkoumat [k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č.j. 2 Azs 76/2015-24, jehož právní věta zní: *„Jestliže cizinec, ač správním orgánem řádně vyzván, nepředloží k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání doklady požadované § 46 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a v tomto ohledu zůstane zcela nečinný, správní orgán řízení o žádosti zastaví podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.“*]. Vzhledem k tomu pak nebyla důvodná ani námitka ohledně přednostní aplikace § 56 odst. 1 písm. l) zákona o pobytu cizinců.
32. Žalobce rovněž namítal, že všechny zákonem požadované náležitosti předložil správnímu orgánu před vydáním prvoinstančního rozhodnutí. Sporné pak bylo předložení dokladu o cestovním zdravotním pojištění, pro jehož absenci bylo řízení zastaveno.
33. Žalobce nejprve tvrdil, že onu listinu předložil hned se žádostí. Soud ze správního spisu ověřil, že tomu tak nebylo. I proto následovala výzva Ministerstva ze dne 7. 12. 2017, č.j. OAM-25700-8/DP-2017, kterou byl žalobce vyzván k předložení mj. dokladu o cestovním zdravotním pojištění (str. 4 výzvy).
34. Podle další verze byla tato listina žalobcem předložena dne 18. 5. 2018, a to na centrální podatelně Ministerstva (Praha-Letná). Součástí správního spisu je originál podání (č.l. 19), jehož přílohou měl být doklad o žalobcově cestovním zdravotním pojištění. Ze souboru tří k sobě sepnutých listin je patrné, že žalobce předložil Ministerstvu a) potvrzení o podání žádosti a b) výzvu živnostenského úřadu (vydanou Městským úřadem Černošice dne 7. 5. 2018). Doklad o cestovním zdravotním pojištění připojen nebyl. Žalobce předložil spolu s odvoláním proti prvoinstančnímu rozhodnutí mj. fotokopii listiny, v jejíž horní části jsou následující údaje: „MV ČR OAMP Žukovského“ (1. řádek). „Žukovského 888/2“ (2. řádek). „Meshko Ihor“ (3. řádek). „OAM -25700/DP-2017“ (4. řádek). „1) Potvrzení o podání žádosti“ (5. řádek). „2) Výzva živnostenský úřad“ (6. řádek). Potud se ona část fotokopie shoduje s originálem lístečku (o rozměrech přibližně 10 x 10 cm), který byl připnut k originálům listin předloženým na podatelně Ministerstva dne 18. 5. 2018. Avšak na fotokopii předložené spolu s odvoláním je ještě 7. řádek, na kterém je uvedeno „3) Pojištění“. A konečně, ve spodní části fotokopie je podací razítko centrální podatelny Ministerstva s vyznačeným datem 18. 5. 2018.
35. Soud se po porovnání obou listin (originálu a fotokopie) shoduje s žalovanou v tom, že v případě fotokopie se jedná o účelově upravenou listinu, nadto upravenou velmi ledabytě. Na první pohled je totiž znát, že údaj „3) Pojištění“ je napsán psacím prostředkem slabší linie, než mají zbylé údaje. Dále, písmeno „t“ ve slově „Pojištění“ je napsáno odlišně od téhož písmene ve slově „Potvrzení“ a „žádosti“ na 5. řádku, resp. „živnostenský“ na řádku šestém. Stejně tak je odlišná signatura na podacím razítku, zejména ve spodní části, kde písmo přechází do smyčky směrem nahoru. Ergo, ani tato listina (= fotokopie předložená s odvoláním) neprokazovala, že žalobce doložil dne 18. 5. 2018 správnímu orgánu doklad o cestovním zdravotním pojištění (v podrobnostech soud odkazuje na pregnantní vypořádání odvolacího tvrzení na str. 3 a 4 napadeného rozhodnutí).

36. A konečně, namítal-li žalobce, že požadovaný doklad doložil spolu s odvoláním, pak soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č.j. 7 Azs 371/2018-29 (rozhodnutí kasačního soud jsou k dispozici na www.nssoud.cz), kde bylo vyjeveno mj. toto: „[13] Stěžovatel nepopírá, že doklady doložil až v rámci odvolacího řízení. Na tuto situaci však dopadá § 82 odst. 4 správního řádu. Podle něj platí, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Případné důkazní deficity před správním orgánem I. stupně může tedy žadatel zhojit toliko postupem respektujícím citovanou zásadu koncentrace. Je totiž především na žadateli, aby shromáždil a předložil správnímu orgánu I. stupně potřebné podklady pro rozhodnutí. Jestliže tak neučiní, svědčí to o jeho nečinnosti či neochotě poskytnout správnímu orgánu I. stupně součinnost. Toto pochybení pak nemůže být zhojeno cestou uvedení nových tvrzení a důkazů v rámci odvolání (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115; nebo ze dne 4. 11. 2009, č. j. 2 As 17/2009 - 60).“. Krajský soud se s argumentací Nejvyššího správního soudu plně ztotožňuje; námitka nebyla důvodná.
37. Dále, žalobce namítal, že správní orgány neposuzovaly, zda není (= žalobce) osobou, na kterou se vztahuje § 180j odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Krajský soud opětovně odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č.j. 7 Azs 371/2018-29, který konstatoval mj. toto: „[10] Předmětem řízení před správními orgány byla žádost stěžovatele o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom vyvinula v obecný závěr, že v řízení o žádosti leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli, nikoliv na správním orgánu, a to i ve vztahu k pobytovým věcem cizinců (srov. rozsudek ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015 - 38; ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015 - 43; ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015 - 36; ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016 - 36; nebo ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017 - 36).“. I tu proto soud přitakal správním orgánům - žalobce měl být procesně aktivní a měl tuto skutečnost tvrdit a prokázat. To se nestalo, žalobce nic takového v řízení před správními orgány, ani v žalobě netvrdil, natož prokazoval. Námitka nebyla důvodná.
38. Stran námitek o nedostatečné formě rozhodnutí, resp. nerozhodnutí o žádosti o prodloužení stanovené lhůty, resp. přerušení řízení, soud konstatuje, že v dané věci jde o ryze akademickou otázku, která na posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nemohla mít vliv. Žalobce jak v případě žádosti ze dne 24. 1. 2018 o prodloužení lhůty (doručena Ministerstvu dne 26. 1. 2018), tak v případě žádosti ze dne 27. 1. 2018 o přerušení řízení (doručena Ministerstvu dne 6. 2. 2020, resp. 14. 2. 2018) žádal o prodloužení lhůty, resp. přerušení řízení kvůli povinnosti předložit platební výměr za rok 2017, nikoliv kvůli dokladu o cestovním zdravotním pojištění, jehož absence znamenala zastavení řízení. Jak je patrné ze správního spisu, žalobce předložil platební výměr za rok 2017 dne 9. 5. 2018, tedy 20 dní před vydáním prvoinstančního rozhodnutí. Nedoložení platebního výměru nebylo žalobci vytýkáno, námitka nebyla důvodná.
39. Žalobce rovněž brojil proti tomu, že ho správní orgán namísto vyrozumění o možnosti nahlédnout do spisu (§ 38 správního řádu) vyzval k seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí (§ 36 správního řádu); tímto postupem se cítil zmaten. Ani tato námitka nebyla důvodná.

40. Žalobce především neuvedl, jak konkrétně tvrzená skutečnost zasáhla do jeho veřejných subjektivních práv. V rámci seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí jistě mohl nahlédnout do spisu, včetně překontrolování, zda všechny doklady, o kterých byl přesvědčen, že je Ministerstvu předložil, ve spisu jsou. Nadto, skončení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu neznámá, že správní orgán nemohl postupovat podle § 36 odst. 3 tohoto zákona.
41. Další žalobní námitkou žalobce tvrdil nepřiměřený zásah rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života. Rovněž tato námitka nebyla důvodná. Přiměřenost dopadů rozhodnutí nemusela být v předmětném řízení řešena, jelikož řízení bylo zastaveno a o žalobcově žádosti nebylo meritorně rozhodováno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 11. 2015, č.j. 6 Azs 226/2015-27). Případný korektiv tohoto postupu, v duchu mezinárodních úmluv, jejichž zněním je Česká republika vázána, by připadal do úvahy jen v případě, že by se jednalo o naprosto výjimečnou, excesivní situaci. Nic takového však v žalobcově věci nenastalo, resp. žalobce sám nic takového netvrdil. Namítaná délka dosavadního života v ČR sama bez dalšího (tedy bez označených rodinných, společenských, ekonomických vazeb) nemůže případnou nepřiměřenost prokázat. Správní orgány proto nepochybily, pokud se nezabývaly věcnou stránkou dané žádosti a ani případným zásahem zastavení řízení do žalobcova soukromého a rodinného života.
42. Vzhledem k tomu, že žaloba nebyla důvodná, soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

[V] Náklady řízení

43. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému správnímu orgánu žádné specifické náklady soudního řízení nevznikly, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 30. 9. 2020

JUDr. PhDr. Petr Kuchynka, Ph.D. v.r.
předseda senátu